

SCHAMINÉE <<

Beton

‘Niks is in beton gegoten’, klinkt het uit strategisch opgestelde luidsprekers. In de verte zie ik een kalende man gebaren maken achter een microfoon. Even denk ik dat ik mij in de Amsterdam Arena bevind, maar het grijze beton van de tribunes brengt me terug in de realiteit: het kleine stadion op de Wageningse berg. Sommige betontegels zijn gebarsten en jong gras groeit in de spleten. Is dit een teken van vergankelijkheid of van nieuw leven?

Om me heen zie ik spandoeken met teksten als ‘Landgoed Larenstein is van ons’ en ‘*English is a disease*’. Het is lang geleden dat het stadion zo goed gevuld was. Met weemoed denk ik terug aan 1974 toen Wageningen door een 1-1 gelijkspel tegen Vitesse promotie naar de eredivisie wist af te dwingen. Net als toen is de sfeer gespannen. Het treffen is goed voorbereid. Alle onderzoekers, medewerkers en studenten zijn opgeroepen erbij aanwezig te zijn. Een toelichting van de Raad van Bestuur vormt de aftrap. ‘Beter doen waar we goed in zijn’, hoor ik door de luidsprekers. Ik denk na bij deze woorden. Vroeger was het duidelijk. Wageningen was landbouw. En nu? Wat is ons profiel, waarin onderscheiden wij ons? Even later wordt de taskforce City of Life Sciences aangekondigd, gevolgd door stoelnummers van diegenen die daarin zitting zullen nemen. Met een schok schiet ik wakker, ik zit rechtop in bed. Mijn dekbed hangt buiten boord en het onderlaken is losgeschoten van de matras. Fijne zweetdruppels lopen langs mijn rug. Vanavond zal ik de fles Coal Ila single malt onberoerd laten. **Ⓜ Joop Schaminée**